

קמו.

תפילה על אריכות הגלות שיעשה למען שמו שלא יתחלל:

א לֹא לָנוּ | יְהוָה לֹא־לָנוּ כִּי־לְשִׁמּוֹךְ תָּנוּ כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־אֲמַתְךָ: ב לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־הָיָא אֱלֹהֵיהֶם: ג וְאֵלֵהֵינוּ בְּשָׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עֲשֵׂה: ד עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: ה פְּהִלָּהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינָיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: ו אֲזִינִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּן: ז יְדִיהֶם | וְלֹא יִמְיוּנוּ רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא־יִהְיוּ בַגְּרוֹנָם: ח כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־בִּטְחָן בָּהֶם: ט יִשְׂרָאֵל בִּטְחָן בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא: י בֵּית אֶהְרֹן בִּטְחָן בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא: יא יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחָן בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא: יב יְהוָה זָכְרָנוּ יִכְרֹךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְרֹךְ אֶת־בֵּית אֶהְרֹן: יג יִכְרֹךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים: יד יִסַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: טו בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֲשֵׂה שְׁמַיִם וְאָרֶץ: טז הַשְּׁמַיִם שְׁמַיִם לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי־אָדָם: יז לֹא תִמְתָּיִם יִתְלַלְוֶיהָ וְלֹא כָל־יְרֵדֶיהָ דוּמָה: יח וְאַנְחָנוּ | נִכְרֹךְ יְהִי מַעַתְהָ וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קמו.

שבתים גדולים להקדושי־ביתך הוא ודואך דוד אמר בדיון הוא לאהוב אותו על כל הטובות שעשה לו כמה ניסים ואינו יודע מה גמול ישלם לו שאי אפשר להשיב לו על כל הגמול שעשה עמו:

א אֶהְבֵּתִי כִּי־יִשְׁמַע | יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנָי: ב כִּי־הִטָּה אֲזִנִּי לְךָ וּבִימֵי אֶקְרָא: ג אֶפְפוּנִי | חֲבִל־יָמוֹת וּמִצְרֵי שָׂאוֹל מִצְאוּנֵי צָרָה וּיְגוֹן אֶמְצֵא: ד וּבְשֵׁם־יְהוָה אֶקְרָא אֲנָה יְהוָה מַלְטָה נַפְשִׁי: ה תַּנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֵלֵהֵינוּ מֵרַחֵם: ו שִׁמְרֵ פִתְאִים יְהוָה דְּלִתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ז שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִּי־יְהוָה גָּמַל עֲלֵיכִי: ח כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמוֹת אֶת־עֵינֵי מוֹדְמָעָה אֶת־זַרְגְּלֵי מוֹדְחֵי: ט אֶתְחַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאֲרָצוֹת הַחַיִּים: י הַאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מוֹאֵד: יא אֲנִי אֶמְרֵתִי בַחֲפוּז פֶּל־הָאָדָם כְּזָב: יב מִה־אֲשִׁיב לַיהוָה כָּל־תַּגְּמוֹלוֹהִי עָלַי: יג כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא: יד גִּדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: טו יִקַּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו: טז אֲנָה יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבַדְךָ אֲנִי־עַבְדְּךָ בְּן־אֲמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי: יז לֵךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא: יח גִּדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: יט בַּחֲצֵרוֹת | בֵּית יְהוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

קיו.

מומור משנו פסוקים רמו על ימות המשיח וישראל בתפארתם ולכן הללויה כולם כי או כולם יקראו בשם ה':

א הִלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֲמִיּוֹם: ב כִּי גָבַר עָלֵינוּ | חֲסִדּוֹ וְאֲמַת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

המשך ביאור למסכת בבא בתרא ליום חמישי עמ' א

- 1 ליה זינא דתנה מפיק לרשות הרבים - שהיה לו זיו שהיה יוצא
2 לרשות הרבים. (והיו קא מעבבי עליה - והיו מוחים בני רשות
3 הרבים) באותו אדם, אהא - בא לקמיה דרבי אמי - לפני רבי אמי
4 לשאול האם הוא מחויב להסיר את הזיו, אמר ליה רבי אמי, זיל
5 קוץ - לך וחתוך את הזיו. אמר ליה אותו אדם, והא מר נמי אית
6 ליה - הלא גם לך יש זיו היוצא למבוי ואינך חותכו. השיב לו רבי
7 אמי, דידי למבואה מפיק - הזיו שלי למבוי הוא יוצא ובני מבואה
8 מחלין נבאי - ובני המבוי מוחלים לי עליו, אבל דיך - הזיו שלך,
- 9 לרשות הרבים מפיק - הוא יוצא, ומאן מחיל נבך - ומי מוחל לך
10 עליו, כלומר, אין כל בני רשות הרבים מצויים אצלך כדי למחול.
11 הגמרא מביאה מעשה נוסף בענין זה: רבי ינאי תנה ליה - היה לו
12 אילן הנוטה לרשות הרבים, תנה תהוא נבא - והיה אדם תנה ליה
13 נמי - שגם לו היה אילן הנוטה לרשות הרבים. אתו - באו בני רשות
14 הרבים והיו קא מעבבי עליוה - ומחו בו, אהא לקמיה דרבי ינאי -
15 בא לפני רבי ינאי לשאול האם הוא מחויב לקצוץ את ענפי האילן,
16 אמר ליה רבי ינאי,